

Pojkdrömmen som förverkligats! Slutet gott, allting gott!

Text och foto: Börje Engvall

När detta skrivs är det mindre än en månad kvar till Årsmötet i Örby/Västergötland och EHM23 i Geiranger är avklarat.

Men för att ta det från början: Sist jag skrev höll jag febrilt på med suffletten. Läst allt som har med montering av BJ-suffletter att göra och tittat på Moss video om sufflettmontering flertalet gånger. Hade nog rätt bra koll när jag väl satte i gång (trodde jag). Trä och metalldelar och tunn vinyl, hemköpta från AHead4Healey's sedan tidigare och sufflett från A-H Spares.

Trädetaljerna behövde sågas till lite med multimaskin och slipas runda och fina där så behövdes.

Sufflettställningen trilskades en hel del. Hade önskat att den kunnat bli högre ovan dörrarna, men där spjånade ställningen emot – och pinnbultarna på infästningen var inte tillräckligt långa för grövre mellanlägg. Något man kunnat fixat lätt när chassit var metallrent, om man haft ett hum om det.

Alltså ett tips vid BJ renovering; sätt dit längre pinnbultar, de går alltid att kapa om de sticker upp!

De nya trädetaljerna skulle kläs med den tunna vit-beigea vinylen, så att fukt hindras från att tränga in i träet. Lite pyssel med kontaktlim, vass kniv, och tungan rätt i mun. Dessa skruvades sedan fast i ställningen med planförsänkta stjärnskruv enligt original.

De ska sitta rätt tajt mot varandra när ställningen är fastspänd i främre rutramen och jag fick man kapa lite på träbitarnas längd innan vinylen åkte på.

Den U-formade aluminiumlisten som ligger som en kepsskärm över rutramen kläs med medskickat konstläder innan den skruvas fast i främre ”trästocken”, gärna med lite sättlim emellan, för att sedan även den fästas i sufflettställningen med nämnda planförsänkta skruvar.

Här gjorde jag misstaget att inte kolla trästockens passning mot rutramen. Stocken har legat ihop med hela bilens inredning i vårt TV-rum under några år.

Till vänster: Aluminiumkepsen klädd med svart vinyl och framstocken på väg att få sin vit-beigea vinyl.
Ovan provmontering av trädetaljer innan kädsl med vit-beige vinyl.

Ovan testas först suffletten på plats, innan den sedan monteras i bakkant. När detta är klart – med alla 36 clips på regnrännan – så är det dags för det spännande momentet att sträcka duken framåt för att fästa den i "framstocken". Man får bara en chans ... men lyckas man blir det som nedan!

Där har vi golvvärme ... Troligen har stocken torkat och böjt sig något mer än vad som skulle vara rätt. Vid första regnet, trängde vatten in på mitten av framrutan. Nu har alla skruv utom de yttersta lossats, trästocken pressats ned cirka fyra millimeter mot rutramen, och skruvats fast på nytt. Ett nytt praktiskt prov återstår där i nästa regnväder!

Den nya suffletten lades ut på golvet, mitten mättes upp och markerades med skräddarkrita. Likaså mättes sufflettställningen och regnrännans mitt ut och markerades med tuschpenna. Då BJ-modellen har öppningsbar bakruta, limmas suffletten fast på bakersta ställningsbågen. Där fästs även band upp som ska ge rätt position på alla bågar. Dessa två band går hela vägen till främre stocken ovan vindrutan, och ligger under de långsgående sömmarna på suffletten. När suffletten fälls upp, drar dessa band upp hela ställningen i rätt läge.

Suffletten fästs i bakkant i regnrännan, med samma typ av clips som håller klädseln på framstolarna på plats.

Nu hade A-H Spares så förutseende markerat med vit skräddarkrita var suffletten skulle vikas runt kanten på regnrännan. Fäste upp den med några clips för att testa, och det stämde perfekt. Bara lossa några av clipsen och pensla in kontaktklim, då enbart clips inte räcker. Steg för steg gjordes så på hela rännan. 36 clips totalt. Efter att detta torkat ett dygn anlätades hustrun som "pusher", d.v.s. trycka hela bakersta sufflettstången framåt med all kraft. I framkant vid vindrutan stod jag beredd med häftpistol. Hustrun pressade och jag drog, till suffletten såg spänd och fin ut. Dit med några häftklammers på mitten, pust! Sedan upprepa detta till dess att hela bredden av suffletten sitter klamrad i främre stocken. Över klamrarna sätter man en list i samma vinyl som själva suffletten. Den ska i underkant sitta dikt mot "kepskärm", samtidigt som den täcker klamrarna. Gäller att inte sätta dessa för högt upp. Vinylisten ser ut som ett C, där man får öppna lite i listen för att få dit möbelnubben. Spikade med liten nubbhämmare.

För att sidorutorna ska täta mot suffletten, sitter det L-formade aluminiumprofiler skruvade in i trädetaljerna, genom den tunna vinylen. På dessa sitter tätningslistan. Två korta bitar på var bakkant av sidorutorna och en lång som går hela vägen i överkant höger sidoruta, fortsätter i överkant framruta, och i överkant vänster sidoruta. Alla avklippta tätningslister har små hattar som döljer ändarna. Jag limmade dem på plats med Casco tekniklim. Sitter som berget. Undersidan av "kepskärm" ska dessutom ha en extra list limmad på sig, omedelbart framför den långa tätningslistan. Alltså ska det sitta dubbla tätningslister ovan framrutan.

Spännena till suffletten såg bra ut, så inga nya var hemköpta. Men när dessa skulle justeras att passa de nya tätningslisterna, som det var lite spänst i, visade sig gängen vara förstörd längst ut. Det bara släppte. Nya beställdes direkt och fem dagar senare kom ett relativt stort paket ... Hmmm. I paketet låg Roger Moments nya bok, men kvittot på mina spännen och Anders ersättningsbuffertar (som jag lånat) samt Howards Revotecfläkt (mer om den senare) i övrigt tomt! Och någon bok hade jag inte beställt denna gång.

Ringde till A-H Spares om fadäsen. Oj oj, sa Patricia som jag pratade med. Vi skickar nya delar. Tre dagar senare kom Anders buffertar, Howards fläkt, och ovan nämnda L-formade aluminiumprofiler (som jag redan monterat sedan någon vecka tillbaka!) ihop med lite annat icke beställt. Ny kontakt med A-H Spares. Oj oj, sa Patricia igen. – Vi skickar express.

24 timmar senare, fredag klockan 15:00 kom spännena till suffletten. Lördag morgon klockan 10:00 gav vi oss i väg till Norge. Målfoto kallas det visst?

Med denna avslutande artikel rundar vi av och tackar Börje för hans totalt 32 fylliga berättelser om den mödosamma vägen för att få till sin pojkröm. Och som han lyckades!